

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/37/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314208929
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8314208929.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a členov senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovaným: 1/ J. D., S.. XX.X.XXXX, M. Q. XXXX/XX, XXX XX V., 2/ L. D., S.. XX.XX.XXXX, M. V. XXX/XX, XXX XX M. S. G., zastúpenej JUDr. Martinou Gecákovou, advokátkou, Třebíčska 12, 066 01 Humenné, IČO: 42 344 051, o zaplatenie 3.236,94 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 18C/317/2014-213 z 13.2.2019, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalovaná v 2/ rade m á proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu proti žalovanej 2/ zamietol a priznal jej náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi.

2. Vychádzal zo zistenia, že zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.4.2007 právny predchodca žalobcu, spoločnosť V. V., L..V., poskytol žalovaným úver vo výške 4.315,21 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 27.6.2013 a prílohou k tejto zmluve, právny predchodca žalobcu V. V., L..V., postúpil svoju pohľadávku na žalobcu. Žalobca dňa 11.8.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Súd dospel k záveru, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanými bola uzatvorená dňa 24.4.2007 zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Táto zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatvorenou aj podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú sa vzťahujú ustanovenia tohto zákona v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Predmetný záväzkový vzťah je bankový úver, ktorý je regulovaný aj špeciálnou právnou úpravou zákona o bankách. V zmysle zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky banky musia byť splnené kumulatívne všetky podmienky upravené v § 92 ods. 8 tohto zákona, t.j. pohľadávka banky môže byť postúpená (aj jej časť), ak je splatná, a to až po predchádzajúcej písomnej výzve a omeškanie klienta so splnením postupovanej pohľadávky je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v spotrebiteľských veciach sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu. Súd prvej inštancie skúmal, či v konaní je daná aktívna vecná legitímácia na strane žalobcu. Žalobca tvrdil, že vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom k žalobe pripojil aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalobcom ku dňu 19.7.2013. Na pojednávaní žalobca predložil oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti právnym predchodcom žalobcu ku dňu 17.5.2013. Žalobca predložil iba výzvu zo dňa 24.4.2007 adresovanú žalovanému 1/. Výzvu s upozornením na omeškanie podľa

zákona o bankách doručení žalovanej 2/ žalobca nepredložil. Pretože právny predchodca žalobcu nedoručil výzvu žalovanej 2/, keď výzva podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách je jednou z podmienok postúpenia, nemohlo dôjsť ani k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a ani k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu. V. V.Ň., L..V.. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 27.6.2013 je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobcovi preto chýba aktívna vecná legitímácia. Vychádzal z toho, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu písomnej výzvy (banky) po tom, čo bol žalovaný (klient banky) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splácaním jednotlivých už splatných splátok. Žalobca nepreukázal doručenie takejto výzvy žalovanej 2/. Žalobca tak nedisponuje dostatočnou aktívnou vecnou legitímáciou v predmetnom konaní, lebo zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná, keďže neboli naplnené zákonné predpoklady § 92 ods. 8 zákona o bankách na postúpenie pohľadávky z banky na žalobcu (postupníka).

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

4. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP).

5. Namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia, nakoľko zo žiadneho bodu odôvodnenia rozhodnutia nemožno vyvodiť, z akého dôvodu súd posúdil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupcom (ako veriteľom) ako neplatný právny úkon a z akého dôvodu nepovažoval vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru postupcom za výzvu postupcu pred postúpením pohľadávky. Pri plnení v splátkach upravuje oprávnenie veriteľa požiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky ust. § 565 OZ a v prípade spotrebiteľských sporov aj ust. § 53 ods. 9 OZ. Postupca v posudzovanom prípade vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky, t.j. požiadal o zaplatenie celej pohľadávky v dôsledku neplnenia splátok riadne a včas v súlade s ust. § 565 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ. Žalovaná 2/ bola pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru vyzývaná k úhrade omeškaných splátok úveru a taktiež bola postupcom upozornená na možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ, čo nebolo zo strany žalovanej 2/ v konaní rozporované. V posudzovanom prípade postupca využil svoje oprávnenie zosplatiť pohľadávku a podaním zo dňa 20.5.2013 upozornil žalovanú 2/, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovanú 2/ týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t.j. k zosplateniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle § 53 ods. 9 OZ. V konaní bolo nesporne preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ust. § 92 ods. 8 ZoB ukladá. V konaní bolo preukázané, že žalovaná 2/ bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná 2/ bola postupcom opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok. V konaní bolo predloženými listinnými dôkazmi preukázané, že žalovaná 2/ bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, a teda bolo preukázané, že zo strany postupcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 ZoB a porušeniu bankového tajomstva. Ďalej uviedol, že okresný súd nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu, vyjadrený v odôvodnení zrušujúceho rozhodnutia. Takýto postup súdu prvej inštancie považuje žalobca za absolútne porušenie princípu právnej istoty, kedy súd odmietol rešpektovať právny názor, ktorým je podľa § 391 ods. 2 CSP viazaný. Nakoľko § 89 ods. 1 ZoB pripúšťa úpravu vzťahov medzi bankou a klientom odchylnu od ustanovení ZoB, pričom § 92 ods. 8 ZoB nevyklučuje odchylnu úpravu vzájomných vzťahov, zmluvné strany si v posudzovanom prípade dohodli otázku postúpenia odchylnu od predmetného zákona, a to v čl. 19 bode 19.16 VOP. Preukázanie splnenia podmienok v zmysle § 92 ods. 8 ZoB nebolo potrebné, keďže žalobca preukázal, že zmluvné strany si vzájomné práva a povinnosti upravili odchylnu od § 92 ods. 8 ZoB.

6. S poukazom na uvedené žalobca navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a vyhovieť jeho žalobe a zaviazat' žalovanú 2/ k zaplateniu sumy 3.236,94 eur s prísl. a žalobcovi priznať voči žalovanej 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. K odvolaniu žalobcu sa žalovaná 2/ nevyjadřila.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli odvolacieho súdu a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE, t.j. 27.6.2013), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

10. Z dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie vyplynulo, že právny predchodca žalobcu - V. V., L..V.. (banka) a žalovaní 1/ a 2/ dňa 24.4.2007 uzatvorili Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej bol žalovaný ako dlžníkom poskytnutý úver vo výške 4.315,20 eur. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver spolu so zmluvným úrokom v mesačných splátkach po 63,56 eur. Splatnosť prvej splátky bola určená k 10.5.2007 a poslednej k 10.3.2017. Žalobca aktívnu legitimáciu v predmetnom konaní odvíjal od Zmluvy o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE uzatvorenej dňa 27.6.2013 medzi V. V., L..V.. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom.

11. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

12. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už (1) splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej (2) písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve (3) nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie.

13. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (pozri rozsudok Krajského súdu v Prešove vo veci 6Co/119/2013, 19Co/194/2015, 4Co/145/2014, Okresného súdu Trenčín vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 11C/233/2014, Okresného súdu Banská Bystrica vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 12C/152/2014, Okresný súd Galanta vo veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. sp. zn. 15C/33/2014, Okresný súd Svidník vo veci 5C/430/2013).

14. Rozhodujúcou okolnosťou v prejednávacom prípade je v prvom rade vo všeobecnosti fakt, ktorý nemožno opomíňať, že sa jedná o spotrebiteľský spor (pohľadávka banky zo spotrebiteľského úveru). Zároveň ďalšími zo zákona o bankách vyplývajúcimi skutočnosťami (podmienkami) je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a následné dlžníkovu nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Toto sú zákonné špeciálne podmienky, ktoré musia byť splnené v prípade postúpenia

čo i len časti pohľadávky banky na tretiu (nebankovú) osobu, nakoľko zákon o bankách je špeciálnym predpisom vo vzťahu k Občianskemu zákonníku.

15. Písomná výzva banky dlžníkovi je prvým predpokladom pre cesiu bankovej pohľadávky alebo jej časti na inú osobu.

16. Zo spisu vyplynulo, že žalobca predložil súdu výzvu banky datovanú dňom 21.3.2012 a dňom 28.3.2012 na zaplatenie omeškaného dlhu z úveru adresovanú žalovanému 1/. Rovnaká výzva banky na zaplatenie omeškaného dlhu z úveru pre žalovanú 2/ však z obsahu spisu nevyplýva.

17. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru právneho predchodcu žalobcu (banky) zo dňa 20.5.2013, ktoré obsahovalo výzvu na splatenie celej pohľadávky zosplatennej ku dňu 17.5.2013, bolo preukázané (podľa doručienky) doručené žalovanej 2/ dňa 28.5.2013.

18. Zmluva o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE medzi V. V., L..V.. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola uzatvorená dňa 27.6.2013.

19. Z obsahu spisu nevyplýva, aby podmienka predchádzajúcej písomnej výzvy zo strany V. V., L..V.. bola dodržaná. Žalobca síce predložil listinu nazvanú „Výzva“ zo dňa 21.3.2012 a zo dňa 28.3.2012, kde ako adresát je označený žalovaný 1/, o doručení tejto výzvy však nepredložil žiaden dôkaz. Rovnako nepredložil žiadny dôkaz o zaslaní predchádzajúcej výzvy aj žalovanej 2/. Odvolací súd teda má za to, že predchádzajúca výzva žalovanej 2/ nebola doručená.

20. Uvedené nemožno prekryť ani cez mylnú prizmu žalobcu o tom, že Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (viď č.l. 111 spisu) spĺňa požiadavky výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, pretože najprv musí dôjsť k samotnej výzve a až následne ku zosplateniu, a to nie je možné urobiť jedným úkonom.

21. Tým, že banka výzvu žalovanej 2/ nezaslala, resp. táto skutočnosť nebola v konaní preukázaná, neposkytla žalovanej 2/ dostatočný priestor na vykonanie krokov voči „svojej“ banke za účelom zotrvania s ňou vo vzťahu.

22. Ak zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu (nerozhodno či obsahu úkonu alebo len jeho účelu) so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť, podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiadny priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ) (rozsudok Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 7Cdo/26/2017 z 28.3.2018).

23. Dovolací súd preto konštatuje, že v prípade, ak by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 prvá veta ZoB pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom (v tomto prípade so zákonom o bankách), kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 OZ vylúčené/zakázané. Išlo by teda o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 z 24.4.2018).

24. Nedodržaním zákonných podmienok postúpenia bankovej pohľadávky sa takéto postúpenie dostáva do rozporu s dikciou zákona s priamym dopadom na platnosť právneho úkonu (§ 39 OZ). Prezumpcia znalosti predpisov zverejnených v Zbierke zákonov pritom vylučuje dobromyseľnosť postupníka.

25. Ustanovením § 92 ods. 8 ZoB sa sledovalo sprísnenie postúpenia cesie bankovej pohľadávky zo sféry kontrolovanej centrálnou bankou a umožniť dlžníkovi, ktorý poruší zmluvné podmienky, aby

v primeranom čase vykonal nápravu a zotrval vo vzťahu s bankou, s ktorou dojednal finančnú službu. Zákonné podmienky akými sú postúpenie iba splatnej pohľadávky, písomná výzva, 90 dňová lehota nepodporuje záver, že by hlavným cieľom sprísnenia cesie bankovej pohľadávky bola ochrana bankového tajomstva.

26. Ust. § 89 ods. 1 ani iné ustanovenie zákona o bankách účinné v čase uzavretia zmluvy o úvere a v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok neumožňovalo banke a jej klientovi upraviť si práva a povinnosti z obchodov odchylné od tohto zákona alebo osobitného predpisu. Keďže znenie bodu 19.16 VOP umožňuje postúpenie bankovej pohľadávky bez splnenia podmienok stanovených v § 92 ods. 8 zákona o bankách, je v rozpore so zákonom. Odvolací súd má za to, že ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách je kogentným ustanovením a dohodou zmluvných strán sa od neho nemožno odchyliť.

27. Keďže žalobcom nebolo preukázané naplnenie všetkých predpokladov možnosti postúpenia pohľadávky tak, ako to vyžaduje ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, postúpenie pohľadávky nie je možné považovať za platné, a to s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na túto skutočnosť odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca nie je nositeľom práva, ktoré bolo predmetom postúpenia a žalobcom uplatnené v tomto konaní, preto mu nie je možné toto právo priznať.

28. Správne rozhodnutiu vo veci samej zodpovedá aj súvisiaci výrok o trovách konania.

29. Za daného stavu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

30. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaná 2/ ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).